

DSB's bortsalg af uanbringeligt eller beskadiget gods til medarbejderne

FOB nr. 80.480

Henstillet til generaldirektoratet for statsbanernes overvejelse, om det ikke måtte være rigtigst at indføre en ordning vedrørende salg af letfordærlige varer svarende til den ordning, der gælder for politiets behandling af hitte-gods.

Endvidere henstillet til generaldirektoratets overvejelse, om det ikke måtte være rigtigst ved en eventuel kommende revision af DSB-loven at søge tilvejebragt udtrykkelige regler for fremgangsmåden ved realisation af uanbringeligt eller beskadiget gods.

(J. nr. 1980-1363-512).

I skrivelse af 5. december 1980 anmodede jeg under henvisning til bestemmelsen i ombudsmandslovens § 6, stk. 5, generaldirektoratet for statsbanerne om en udtalelse vedrørende internt salg til statsbanernes medarbejdere af beskadigede forsendelser samt forsendelser uden adressat.

I den anledning modtog jeg en udtalelse fra generaldirektoratet for statsbanerne.

Efter de foreliggende oplysninger måtte jeg forstå generaldirektoratets praksis vedrørende salg af beskadigede forsendelser samt forsendelser uden adressat således:

Uanbringeligt gods eller gods, med hensyn til hvilket DSB havde påtaget sig at erstatte beskadigelsen og derpå realisere resterne, indsendtes for størstedelens vedkommende til driftsområde Københavns Hovedbanegård, der forestod realisationen. Noget gods var dog blevet realiseret ved de enkelte driftsområder.

Ved såvel driftsområde Københavns Hovedbanegård som de enkelte driftsområder var realisationen sket ved

- direkte salg til private virksomheder,
- overgivelse til anerkendte auktionsfirmaer til salg gennem offentlig auktion,
- direkte salg til DSB's medarbejdere (typisk almindelige forbrugsvarer); i disse tilfælde er prisen fastsat af driftsområdet.

Endvidere var noget gods blevet anvendt af DSB på de enkelte tjenestesteder.

Der forelå ikke nærmere oplysninger om, hvilken realisationsmåde der var anvendt for forskellige grupper af gods (bortset fra almindelige forbrugsvarer og fødevarer).

I en skrivelse til generaldirektoratet for statsbanerne udtalte jeg herefter følgende:

»Der er hverken i loven om DSB eller i administrative forskrifter udstedt i henhold hertil fastsat bestemmelser om DSB's fremgangsmåde ved realisation af uanbringeligt eller beskadiget gods, som DSB har påtaget sig at erstatte. Derimod indeholder bestemmelsen i § 50 i loven om DSB (lov nr. 245 af 8. juni 1977) regler om fremgangsmåden vedrørende bortsalg af hittegods. Min undersøgelse omfatter ikke disse effekter, som jeg forstår i overensstemmelse med bestemmelsen bortsælges ved offentlige auktioner.

Jeg finder, at DSB's praksis vedrørende salg til medarbejdere af beskadigede forsendelser og forsendelser uden adressat må give anledning til principielle betænkeligheder, ligesom den efter min opfattelse må anses for uheldig ud fra almindelige synspunkter om tilliden til den offentlige forvaltning.

Da DSB imidlertid har standset salget af gods til medarbejdere, for så vidt angår ikke letfordærveligt gods, finder jeg dog ikke at have tilstrækkeligt grundlag for at foretage videre.

Generaldirektoratet for statsbanerne har ... telefonisk ... oplyst, at generaldirektoratet har besluttet - foreløbig som en forsøgsordning - at afholde fælles auktioner med generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, således at en del ikke letfordærveligt gods søges realiseret herigennem. Jeg er ved min behandling af spørgsmålet om interne auktioner i postvæsenet bekendt med, at den førstkommende auktion ventes at blive afholdt den 9. april 1981.

Under den ovennævnte telefonsamtale oplyste generaldirektoratet videre, at der fortsat skete salg af letfordærvelige varer til medarbejderne, idet disse varer søgtes solgt bedst muligt.

I den anledning skal jeg henstille til generaldirektoratets overvejelse, om det ikke måtte være rigtigst at indføre en ordning svarende til den ordning, der gælder for politiets behandling af hittegods. Jeg henviser herved til hittegodslovens § 5 sammenholdt med justitsministeriets cirkulære nr. 116 af 6. juni 1952 om behandling af hittegods. Cirkulæret indeholder i § 11 følgende bestemmelse:

»Er hittegods udsat for hurtig fordærvelse, bortsælges det snarest på bedst mulig måde. Det samme gælder, hvis opbevaring i øvrigt må antages at ville medføre en væsentlig værdiforringelse, eller hvis en opbevaring er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger. Ved afgø-

relsen af, om hittegodset skal sælges straks eller opbevares, skal der lægges vægt på, hvad der efter et fornuftigt skøn tjener ejerens interesse bedst.

Salg af hittegods efter denne bestemmelse skal så vidt muligt ske til handlende på stedet, der forhandler varer af den pågældende art. Salg må ikke ske til personer, der er ansat i politiet, eller til disses husstand.«

...

Jeg skal endvidere henstille til generaldirektoratets overvejelse, om det ikke måtte være rigtigst ved en eventuel kommende revision af DSB-loven at søge tilvejebragt udtrykkelige regler for fremgangsmåden ved realisation af uanbringeligt eller beskadiget gods. Jeg henviser herved til, at der findes udtrykkelige regler for såvel DSB's behandling af hittegods (jfr. § 50 i loven om DSB), politiets bortsalg af hittegods (jfr. §§ 4 og 5 i loven om hittegods), som for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenets bortsalg af uanbringelige forsendelser (jfr. postlovens § 28).

...«

Jeg gjorde folketingets retsudvalg bekendt med min skrivelse.

Supplerende oplysninger om sagen

I skrivelse af 3. juli 1981 meddelte generaldirektoratet for statsbanerne mig, at generaldirektoratet havde overvejet indførelsen af en ordning for realisation af letfordærlige varer, og at generaldirektoratet som følge heraf den 26. juni 1981 havde udsendt en instruktion med følgende indhold:

»Med godstjenestens skrivelse af 18. december 1980 blev driftsområderne anmodet om indtil videre at indstille salg til personalet af overtalligt og beskadiget ikke-letfordærligt gods.

Denne ordning gøres nu permanent og udstrækkes med øjeblikkelig virkning til også at omfatte letfordærlige varer. Fremover må der således i intet tilfælde ske salg af gods til personalet. Det kan i givet fald betyde, at letfordærlige varer m.v. nødvendigvis må destrueres, hvis de ikke har kunnet sælges eksternt.«

Generaldirektoratet meddelte videre, at generaldirektoratet havde overvejet, om der ved en eventuel revision af lov om DSB bør optages udtrykkelige regler for fremgangsmåden ved realisation af uanbringeligt eller beskadiget gods, og at lov om DSB ved førstkomende revision vil blive ændret i overensstemmelse med de nye regler.

Jeg meddelte herefter generaldirektoratet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.